

Міністерство освіти і науки України
Комітет з фізичного виховання і спорту МОН України
Сумська обласна державна адміністрація
Управління молоді та спорту Сумської обласної державної адміністрації
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Тартуський університет (Естонія)
Сумський державний університет

**ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ
В СИСТЕМІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ФАХІВЦІВ
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(Україна, Суми, 18–19 квітня 2019 року)

Суми
Сумський державний університет
2019

ОСОБЛИВОСТІ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ В УКРАЇНІ

Корж С. А., ст. викл., Нестеренко Ю. О., студ.
Сумський державний університет
yulia.nesterenko.vgt@gmail.com

Вступ. У сучасному світі спорт зайняв особливе місце та володіє потужною соціальною силою, він також впливає на національні відносини, ділове життя, суспільне становище, формує імідж, етичні цінності та спосіб життя людей [1]. Політики давно розглядають спорт як національне захоплення, здатне згуртувати суспільство єдиною національною ідеєю, що наповнює своєрідною ідеологією та прагненням людей до успіху і до перемоги.

Мета. Охарактеризувати особливості нормативно-правового регулювання фізичного виховання і спорту в Україні та інших країн Європи.

Виклад матеріалу дослідження. За період незалежності нашої держави, було системно аналізовано понад 170 нормативно-правових актів у сфері фізичної культури та спорту, з цього можна зробити висновок, що держава робить активні зусилля на вдосконалення функціонування спортивної діяльності. 24 грудня 1994 року, прийнято Закон України «Про фізичну культуру і спорт», у якому зазначено, що держава розвиває фізкультурно-спортивну індустрію та інфраструктуру, заохочує громадян вести здоровий спосіб життя та створює умови для правового захисту інтересів громадян у сфері фізичної культури і спорту [1]. Уряд затвердив Постанову «Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року». В основу Програми закладено комплексний підхід до вирішення проблеми здоров'я та фізичної активності населення [2]. Якщо, взяти до уваги нормативно-правові засади державного управління фізичною культурою та спортом в країнах Європи,

наприклад, Францію, то в цій державі започатковано Спортивний Кодекс. У Франції держава та адміністративно-територіальні утворення, інші суб'єкти фізичної культури і спорту сприяють і забезпечують розвиток фізичної культури і спорту. Спортивним Кодексом регулюється протиправна поведінка вболівальників та інших осіб під час проведення спортивно-масових заходів. Передбачена відповідальність у вигляді одного року ув'язнення або штрафу 15000 євро, у разі вчинення насильницького характеру до судді або гравця, а також до інших осіб.

Кодексом врегульовується питання фінансування галузі, згідно з яким фізична культура і спорт фінансується з державного та місцевого бюджетів. У Великобританії було прийнято в 1937 році, Закон про фізичну культуру і рекреацію, який зі змінами діє і на сьогодні. Але, поряд з вищезазначеним Законом у цій державі діє й інші закони, які насамперед регулюють питання щодо вживанню алкоголю під час проведення масових спортивних засобів. Таким чином можна сказати, що охарактеризувавши деякі країни Європи, а саме Великобританію та Французьку Республіку, то в цих державах більш детально законодавство присвятило питанню спортивної діяльності. В Україні, з різних обставин що виникли на сьогодні питання вдосконалення законодавства у сфері фізичної культури і спорту стало другорядним.

Висновки. Регулювання суспільних відносин у сфері фізичної культури та спорту є Закон України «Про фізичну культуру і спорт», а також Постанова «Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року», але виникає необхідність вдосконалювати нормативно-правову за європейськими законодавствами.

Література

1. Постанова «Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року» від 1 березня 2017 р. № 115; КМУ.